

PROP DE VOSALTRES

Els centres d'esplai i l'estiu

És evident que tot el que l'ésser humà pot aprendre no ho fa només a l'escola. Hi ha molts altres àmbits d'aprenentatge i educació humana. El carrer, la colla, els mitjans de comunicació social són instàncies no controlades del tot pels responsables educatius, però de gran influència en les joves generacions.

Passa una cosa similar en la iniciació cristiana. En totes les parròquies s'observa una gran preocupació pels itineraris catequètics. Els responsables, sacerdots i catequistes, organitzen els diferents grups, estudien els continguts i animen la comunitat a implicar-s'hi. Saben que la transmissió de la fe no es basa només en conceptes i respostes per memoritzar.

Fa uns dies, ens referíem a la importància dels pares en l'educació dels seus fills. Són els primers responsables. Tots els altres col·laborem, en diferent proporció, a aconseguir bons ciutadans i millors cristians. L'Església valora d'una manera essencial aquesta responsabilitat paterna en la iniciació cristiana i ofereix documents i ajudes materials per a ajudar-los en aquesta direcció.

Com heu comprovat, ja hem al·ludit als tres espais on es conforma la vida cristiana de tot individu: la família,

l'escola i la parròquia. Són insubstituïbles, cada un d'ells, per a un equilibrat desenvolupament personal. Els tres es complementen admirablement per a la transmissió de coneixements i valors.

Voldria ressaltar, en aquestes línies, la importància de les activitats dedicades als infants i joves, promogudes per les parròquies i els moviments apostòlics. Dites activitats no es redueixen a transmetre coneixements, sinó a viure les virtuts, a familiaritzar-se amb els valors i a crear actituds que els permetin servir a la societat amb honradesa i gratuïtat. L'estiu és un moment idoni per a aquesta educació, perquè els permet participar en campaments, co-

lònies i convivències amb altres companys i monitors. Es tracta de crear un ambient propici perquè l'educació dels sentiments, de les emocions i dels desitjos trobin fàcil acomodament en les paraules i actituds de Jesús. Els coneixements els han rebut, durant el curs, per mitjà de llibres, explicacions i raonaments. Es tracta ara d'ajudar a experimentar, amb els companys, l'amistat, l'autoestima, la generositat, la responsabilitat, la sinceritat, la constància, l'amabilitat, el respecte... i tantes altres dimensions humanes que enriqueixen la personalitat de cada un.

Per descomptat que durant la resta de l'any molts infants i joves participen en activitats similars, en Agru-

pacions d'Escoltes o en els centres juvenils dels col·legis cristians. Que els mesos d'estiu siguin els més propicis no vol dir que ens oblidem dels altres. Al contrari, agraiem a tots els educadors i monitors el seu servei impagable per l'educació cristiana dels infants i joves, setmana rere setmana. Així mateix, reconeixem la tasca dels qui gestionen les cases de colònies, que tan bon servei ofereixen. No podem reduir els nostres sentiments a l'agraïment. Hem de crear, també, amb les nostres opinions un ambient propici per tal que es valori aquesta feina. Reconeixem les enormes dificultats, però encara més el benefici que s'aporta per al desenvolupament integral de les noves generacions. Ens hi juguem molt.

Demaneu informació, busqueu referències, participeu en els centres juvenils, col·laboreu en el major nombre d'activitats d'oci i temps lliure. L'actitud dels pares és vital per a l'educació cristiana en el lleure dels seus fills. Que les màquines i els dispositius mòbils no substituïnxin la paraula i la trobada amb els seus companys, caps i monitors.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Trencar tabús i prejudicis vers les persones migrades

La sala Jaume Magre va acollir, el dilluns 23 de maig, una taula rodona sobre l'acompanyament de les persones migrades, organitzada per la CoDiAr i la Coordinadora d'ONGD i altres Moviments Solidaris de Lleida. Hi van participar la Gna. Dolores Cabello, de Càritas Alcarràs; Jordi Vidal, de Creu Roja; i dos voluntaris de Càritas, Olimpia Parreira i Rafael Folch.

La Gna. Dolores Cabello va explicar el treball que fa Càritas Alcarràs als assentaments de temporers del

Baix Segrià. «Les condicions de vida són inhumanes, sense aigua ni llum i amb molta calor a l'estiu i fred a l'hivern», va explicar la Gna. Cabello. Per pal·liar aquesta situació, des de 2011, Càritas Alcarràs ofereix dos pisos d'inserció per a persones migrades. «Allà acollim, escoltem i patim amb ells», va dir la Gna. Cabello. A la vegada, va destacar, «vivim l'amor i la solidaritat com una exigència de la nostra fe».

Després de la seva intervenció, es va projectar un vídeo sobre el testi-

moni d'una de les persones migrades que viu en un dels pisos de Càritas Alcarràs, Nené Augusto.

Per la seva part, Jordi Vidal va destacar que «a Lleida tenim refugjats des de fa 30 anys».

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Vestir els despullats

En l'Any de la Misericòrdia, voldria compartir amb vosaltres una petita reflexió, justament sobre l'acció misericordiosa. La Misericòrdia entesa com a forma d'estimar de la manera com el mateix Déu estima.

És aquella actitud que el mateix Crist ens va ensenyar a tots els cristians: que Ell no venia per fer justícia, sinó justament per a ser instrument de Misericòrdia per a tothom, per a tots els necessitats, fins i tot també per als pecadors.

En aquest sentit, la Misericòrdia és una última alternativa per a aquells que es troben deseparats, indefensos, que no aconseguen una sortida, però que troben l'estimació misericordiosa de moltes persones, aquest últim alè, aquesta última oportunitat.

Però també la Misericòrdia és capaç de visualitzar les petites coses de cada dia, els més febles del món, aquells que pateixen i tenen grans necessitats.

En aquest sentit us voldria comentar, com acció pròpia i concreta de Misericòrdia, el «vestir els despullats». I aquí permeteu-me que us expliqui l'exemple de Càritas Diocesana. Podríem considerar-la una especialista a vestir els despullats amb Misericòrdia, mitjançant alguns dels seus projectes que varen començar amb els robbers i que ara s'han transformat en un «Projecte d'Inserció Laboral», destinats a reciclar roba i posar-la a disposició d'aquelles persones que realment la necessiten.

És un exemple en el qual us animo a col·laborar com a petita expressió d'obra de misericòrdia concreta, per tal que aquesta actitud pràctica sigui realment la manera i l'estil d'estimar que els cristians mostrem al món.

Ramon Baró

Trobada de 200 pelegrins maristes al Monestir de Montserrat

Malgrat les previsions de pluja, 1.200 pelegrins s'han enfilat a l'emblemàtica muntanya de Montserrat amb motiu del Pelegrinatge de Maristes Catalunya. És una activitat organitzada per les diferents escoles i obres socials maristes del país, un projecte que suma infants, joves, educadors, antics alumnes i famílies. És un esdeveniment tradicional que integra diferents valors: excursionisme, natura, família, espiritualitat, repte esportiu i equip.

Els centres oberts Pas a Pas, Calidoscopi i el Col·legi Maristes Montserrat de Lleida van oferir quatre rutes. La dels «Intrèpids» sortint de Lleida ciutat en bicicleta, per resseguir el camí ignasià fins al santuari de Montserrat. La «Familiar» pujant pel camí vell de Collbató, la de «Desnivell» enfilant-se fins al mirador de Santa

Magdalena, mentre la ruta «Aventura» passa pel cim de Sant Jeroni.

Totes les rutes coincidien a les 8 del matí, a la plaça del monestir, per compartir esmorzar amb la resta de

pelegrins de Catalunya. Després, la basílica s'omplí de gom a gom de pelegrins amb fulards blaus per celebrar l'eucaristia amb la comunitat benedictina.

Concurs de Relats

Rafael Folch Bartolí, un voluntari de Càritas Alcarràs, ha guanyat el primer premi de la setena edició del Concurs de Relats convocada per la Federació Catalana de Voluntariat Social (FCVS).

L'objectiu d'aquest concurs és obrir un espai per a qualsevol persona que vulgui explicar i compartir la seva experiència com a voluntari o voluntària en el marc d'una entitat social.

Un total de 14 relats es van presentar a aquesta convocatòria i van ser avaluats pel jurat.

Per la seva part, Roger Torres Graell va guanyar el segon premi amb el relat titulat *Somiant amb els estels*, i Angelina Prenafeta es va emportar el tercer premi amb *El sentit de la vida*, un escrit sobre la seva experiència com a voluntària de la presó.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i correcció

Parlant de la misericòrdia divina, hem evocat diverses vegades la figura del pare de família que estima els seus fills, els ajuda, es preocupa per ells, els perdona. I com a pare, els educa i els corregeix quan s'equivoquen, afavorint el seu creixement en el bé.

És així que se'ns presenta Déu en el primer capítol del profeta Isaïes, en el qual el Senyor, com un pare afectuós però també atent i sever, s'adreça a Israel acusant-lo d'infidelitat i de corrupció, per portar-lo al ca-

mí de la justícia. Déu, mitjançant el profeta, parla al poble amb l'amargor d'un pare decebut: ha fet créixer els seus fills i ara s'han rebel·lat contra ell. Tot i estar ferit, Déu deixa que l'amor parli, i fa una crida a la consciència d'aquests fills degenerats perquè es penedeixin i es deixin estimar altra vegada. Això és el que fa Déu! Ve al nostreencontre perquè

ens deixem estimar per ell, pel nostre Déu.

Déu reclama al seu poble: «Us heu equivocat de camí». Amb afecció i amb amargor diu el «meu» poble. Déu no ens rebutja mai; nosaltres som el seu poble. I així és Déu: mai, mai no ens rebutja! Sempre diu: «Fill, vine». I aquest és l'amor del nostre Pare; aquesta és la misericòrdia de

Déu. Tenir un pare així ens dóna esperança, ens dóna confiança. Aquesta pertinença hauria de ser viscuda en la confiança i en l'obediència, amb el coneixement que tot és do que ve de l'amor del Pare.

I aquest és el camí de la misericòrdia divina: Déu no ens tracta d'acord amb les nostres culpes (cf. Sl 103, 10). El càstig es converteix en l'instrument per a provocar la nostra reflexió.

(Dimecres, 2 de març de 2016.)

Lliurament de premis del Concurs Bíblic de Catalunya

La Federació de Cristians de Catalunya va fer públic, el passat 3 de maig, el veredict del Concurs Bíblic 2015-2016, que ha premiat un total de 28 nens i joves del Bisbat de Lleida, entre els 318 guanyadors.

El lliurament de premis va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana el dijous 26 de maig. A partir del tema de treball principal «Valors/Virtuts per créixer com a persones», els gairebé 62.000 nens i joves de tot Catalunya han participat en l'edició d'aquest any, realitzant redaccions, dibuixos i treballs informàtics diversos, segons la modalitat de participació.

L'organització va rebre 3.248 treballs procedents del Bisbat de Lleida. Els objectius d'aquesta iniciativa és facilitar als infants i joves un coneixement més viu de Jesucrist i una estimació més

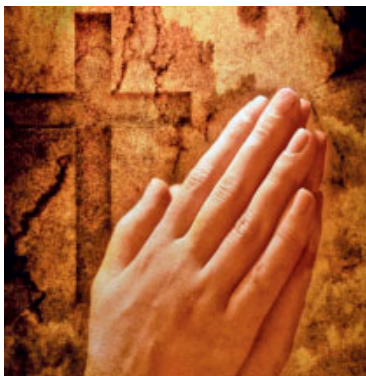
XXVII Concurs Bíblic de Dibuix. 1r premi: Mayte Hayashida Cabrera, Escola Creu del Batlle (Lleida)

sincera envers Ell, tot compartint la joia de conèixer-lo. També facilitar als professors, mestres de Religió i catequistes una eina per ajudar-los en la seva tasca de sembradors de la Paraula de Déu.

Pelegrinatge a la Granadella

Les Unitats Pastorals d'Almatret, Llardecans i Maials van pelegrinar, el passat diumenge 8 de maig, a la Granadella, per guanyar el Jubileu amb motiu de l'Any de la Misericòrdia.

Mn. Josep Maria Cebrià i Mn. Jaume Melcior van donar la benvinguda a tots els pelegrins que van entrar al temple per la Porta Santa. Més tard, es va celebrar l'Eucaristia amb la participació d'un gran nombre de fidels. Al final de la cerimònia es va fer l'adoració del Sant Crist de Gràcia.

EXERCICIS ESPIRITUALS

«El seguiment de Jesús, font de misericòrdia»

Organitza: Àrea de Litúrgia i Espiritualitat
Del diumenge 3 de juliol, a les 19 h, al dissabte 9, havent dinat
Col·legi Claver - Casa d'espiritualitat - Raimat
Acompanyament: Mn. Ramon Prat
Inscripcions: P. Ignasi Salat, s.j. t. 649 032 313
Preu: 150 €, tot inclòs

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (II)

És bo ampliar el discurs sobre la pau i transcendir algunes presentacions molt reduccionistes d'aquest valor, que pràcticament el redueixen a l'absència de guerra o de conflicte.

Hi ha, en primer lloc, la pau corporal que és l'ordre harmoniós de les seves parts. Un cos malalt és un cos en guerra, en conflicte que, generalment, crida a través del dolor i fa palès el seu malestar al jo conscient. Hi ha pau corporal quan no percebem el cos, ni cap de les seves parts o extremitats, quan ens movem, correm o dansem sense adonar-nos que vivim en un cos i que ens comuniquem a través d'ell. Quan el cos està en guerra, crida i el seu crit és el dolor, la fiblada de dolor.

La pau amb el propi cos comença amb un gest tan quotidià com el de mirar-se al mirall sense disgustar-se per la pròpia imatge, figura, alçada i pes. Fàcil de dir, però molt difícil de realitzar. Rarament es troba algú que se senti totalment complagut amb la imatge que veu de si mateix a l'altra banda de l'espill. Ens obsessionem en l'adolescència per forçar abans de temps un bigoti i en la maduresa ens obsessionem per dissimular les canes. L'acceptació del propi cos prepara el camí per a la plena harmonia amb un mateix.

Per assolir aquesta pau amb el propi cos, cal aprendre a respirar. Respirar és inspirar el Tot, exhalar la Unitat i viure en connexió amb el conjunt de la realitat. Ajuda per a això la pràctica de la respiració diafragmàtica, asseure's a contemplar, a passejar o a recitar pausadament i repetidament una antífona, jaculatòria o mantra. Són diverses vies per a deixar que aflori a la superfície de la consciència el millor del nostre fons. O dit d'una altra manera, és un mode de submergir-nos en el Misteri que habita en totes les coses.

Per assolir aquesta salut amb el propi cos, cal una dieta equilibrada, una exercitació adequada i una bona ració de repòs al dia. Repòs no s'ha d'associar a peresa, apatia o desgana. Reposar és estar alerta, a l'escolta, però sense estar enfaixat; és deixar-se portar pel vent que tensa les veles; però sense deixar-se arrossegar pel corrent. És la distensió.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- **Diumenge, 12 de juny:**
—12 h, Confirmacions a la parròquia d'Artesa de Lleida.
- **Dimarts, 14 de juny:**
—20.15 h, Taula rodona per presentar *L'alegria de l'amor* a la parròquia de Sant Martí.
- **Dijous, 16 de juny:**
—10 h, Assemblea de final de curs de Vida Creixent a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Dissabte, 18 de juny:**
—10 h, Presentació del nou catecisme pel sagrament de la Confirmació *Testimonis del Senyor* a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
—21 h, 5è Sopar Solidari, organitzat per l'Obra Mercedària a la parròquia de la Mercè (t. 973 281 308).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 13. □ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [1R 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prevere franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prevere; sant Aventí, màrtir; santa Aquilina, verge.
- 14. ■ Dimarts** [1R 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Eliseu, profeta (s. ix aC); santa Digna, vg. i mr.
- 15. ■ Dimecres** [2R 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1.6.16-18]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid 1809 - València 1865), verge fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menthon, rel.
- 16. ■ Dijous** [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. iv); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr; santa Lutgarda, vg.
- 17. ■ Divendres** [2R 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. xvi); santa Emília Violar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.
- 18. ■ Dissabte** [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, verge i màrtir; sants Ciríac i Paula, verge, germans i màrtirs.
- 19. ■ Diumenge vinent**, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Za 12,10-11 / SI 62 / Ga 3,26-29 / Lc 9,18-24]. Sant Romuald (s. x-xi), abat, nascut a Ravenna, fundador camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, verge i màrtir; santa Juliana Falconieri, verge servita (†1341).

Diurne XI de durant l'any

COMENTARI

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 12,7-10.13)

En aquells dies, Natan digué a David: «Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Jo t'he ungit rei d'Israel, i t'he salvat de les mans de Saül. He posat als teus braços la filla del teu senyor i les seves dones, t'he donat el poble d'Israel i de Judà i, si tot això fos poc, encara estava disposat a afegir-hi altres favors. ¿Per què, doncs, has menyspreat el Senyor cometent això que és malvist per ell? Has fet matar Uries, l'hitita; has pres per esposa la seva dona, i a ell l'has fet matar amb l'espasa dels ammonites. Per això, ja que tu m'has menyspreat prenent per esposa la dona d'Uries, l'hitita, l'espasa no s'apartarà mai més de casa teva.» David digué a Natan: «He pecat contra el Senyor.» Natan li respongué: «Està bé: el Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *Senyor, m'heu perdonat la culpa comesa.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / qui dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, / Senyor, m'heu perdonat la culpa comesa. R.

En vós he trobat el meu recer, / vós em guardeu del perill. / Tothom celebra al voltant meu / el goig de veure'm lliure. R. Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 2,16.19-21)

Germans, sabeu que ningú no pot ser just perquè hagi complert les obres que mana la Llei, sinó només perquè ha cregut en Jesucrist. Per això nosaltres, jueus, hem cregut en Jesucrist, perquè ens faci justos, no el compliment de les obres de la Llei, sinó el fet d'haver cregut en Crist, ja que Déu no hauria pogut absoldre ni un sol home, si calia haver complert les obres que mana la Llei. Jo, per obra de la Llei, vaig morir pel que fa a la Llei, a fi de viure per a Déu. Estic clavats a la creu juntament amb Crist. La vida que ara visc, ja no és la meua; és Crist que viu en mi. La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi. No vull refusar la gràcia de Déu: Si algú pogués ser just per obra de la Llei, Crist hauria mort inútilment.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 7,36-8,3) (Versió abreujada)

En aquell temps, un fariseu invità Jesús a menjar amb ell. Jesús, doncs, anà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que portava una vida pecadora. Quan sabé que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb un gerrer d'alabastre ple de perfum, i es quedà enrere plorant als peus de Jesús. Amb les llàgrimes començà de mullar-li els peus, i els hi eixugava amb els cabells; després li besava els peus i els hi unguia amb perfum. El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Aquesta dona que el toca és una pecadora. Si ell fos profeta, sabria qui és i quina vida porta.» Jesús li digué: «Simó, t'he de dir una cosa.» Ell li contestà: «Mestre, digueu.» Jesús continuà: «Dos homes devien diners a un prestador: l'un li devia cinc-cents monedes de plata, i l'altre, cinquanta. Cap d'ells no tenia res per pagar, i el prestador els perdonà el deute. ¿Quin d'aquests et sembla que l'estimarà més?» Simó li respongué: «Jo diria que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.» Jesús li diu: «És així mateix.» Llavors Jesús es girà cap a la dona i digué a Simó: «¿Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teua, tu no m'has donat aigua per rentar-me els peus, però ella me'ls ha rentats amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells; tu no m'has rebut amb un bes, però ella, d'ençà que he entrat, no para de besar-me els peus; tu no m'has ungit el cap, però ella m'ha ungit els peus amb perfum. Per això et dic: Has vist que aquesta dona estima molt i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats, però quan no hi ha tant a perdonar, no hi ha tant amor.» Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats.» Els altres que eren a taula començaren a pensar: «¿Qui és aquest, que fins i tot perdona els pecats?» Digué encara a la dona: «La teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau.»

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sam 12,7-10.13)

Después del pecado de David, el profeta Natán fue a su encuentro y le dijo: «¡Tú eres ese hombre! Esto dice el Señor, Dios de Israel: Yo te unguí por rey de Israel y te libré de las manos de Saúl; te he dado la casa de tu señor y puse en tus brazos las mujeres de tu señor, y te he dado la casa de Israel y de Judá, y, por si esto fuera poco, te añadiré todavía más. Entonces, ¿por qué has despreciado al Señor haciendo lo que le desagrada? Mataste con la espada a Urias, el hitita, y tomaste por esposa a su mujer. Tú lo mataste con la espada de los amonitas. Por eso, no se apartará nunca de tu casa la espada, por haberme despreciado y haber tomado por esposa a la mujer de Urias, el hitita. David dijo a Natán: «He pecado contra el Señor». Entonces Natán dijo a David: «El Señor, por su parte, ha perdonado tu pecado. No morirás.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Perdona, Señor, mi culpa y mi pecado.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Tú eres mi refugio, / me libras del peligro, / me rodeas de cantos de liberación. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 2,16.19-21)

Hermanos, sabemos que nadie se justifica por las obras de la ley, sino por la fe en Jesucristo; nosotros creemos en Cristo Jesús para ser justificados por la fe de Cristo, no por las obras de la ley; porque nadie será justificado por las obras de la ley. Pues yo, por la ley, he muerto a la ley, a fin de vivir para Dios.

Estoy crucificado con Cristo; y ya no vivo yo, pues es Cristo el que vive en mí.

Mi vida presente la vivo en la fe en el Hijo de Dios, el cual me amó y se entregó a sí mismo por mí.

No rechazo la gracia de Dios; pues si la justicia se obtiene por la ley, entonces Cristo murió inútilmente.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 7,36-8,3) (Versión abreviada)

En aquel tiempo un fariseo invitó a Jesús a comer con él. Jesús fue a su casa y se puso a la mesa.

Había en la ciudad una mujer pecadora, la cual, al enterarse de que Jesús estaba a la mesa en casa del fariseo, se presentó allí con un vaso de alabastro lleno de perfume, se puso detrás de él a sus pies, y, llorando, comenzó a regarlos con sus lágrimas y a enjugarlos con los cabellos de su cabeza, los besaba y unguía con el perfume.

El fariseo que le había invitado, al verlo, se decía: «Si éste fuera profeta, conocería quién y qué clase de mujer es la que lo toca. ¡Una pecadora!»

Jesús manifestó: «Simón, tengo que decirte una cosa». Y él: «Maestro, di». «Un prestamista tenía dos deudores; uno le debía diez veces más que el otro. Como no podían pagarlo, se lo perdonó a los dos. ¿Quién de ellos le amará más?» Simón respondió: «Supongo que aquel a quien perdonó más». Jesús le dijo: «Has juzgado bien.»

Y, volviéndose hacia la mujer, dijo a Simón: «¿Ves a esta mujer? Yo entré en tu casa y no me diste agua para los pies; ella, en cambio, ha bañado mis pies con sus lágrimas y los ha enjugado con sus cabellos. Tú no me diste el beso; pero ella, desde que entré, no ha cesado de besar mis pies. Tú no me pusiste unguento en la cabeza, y ésta ha unguido mis pies con perfume. Por lo cual te digo que si ama mucho es porque se le han perdonado sus muchos pecados. Al que se le perdona poco ama poco.»

Y dijo a la mujer: «Tus pecados te son perdonados.» Los invitados comenzaron a decirse: «¿Quién es éste que hasta perdona los pecados?»

Él dijo a la mujer: «Tu fe te ha salvado; vete en paz.»

Visc jo, però és Crist qui viu en mi

Tot i conèixer que era *la muller d'Uries*, David va jeure amb Betsabé i tramà la mort d'Uries en combat (2Sa 11). L'intent de crim perfecte no enganya Déu: *Has menyspreat el Senyor!*

Tot i això *el Senyor, que unguí David rei d'Israel*, es mostra fidel i disposat a afegir-hi altres favors, d'entre els quals cal destacar el seu perdó.

El Senyor passa per alt el teu pecat.

Pau predica que la fe en el perdó misericordiós de Déu és l'única via de salvació. *Ningú no pot ser just per complir les obres que mana la Llei, sinó només perquè ha cregut en Jesucrist.*

L'argument clàssic per impulsar a complir la Llei s'ha tornat en contra (Dt 27,26): «*Maleït el qui no observi totes les prescripcions de la Llei*» (totes i sempre!). Però el fet és que ningú *observa totes les prescripcions de la Llei*: llavors resulta que tothom resta abocat a la maledicció!

Crist és l'únic que salva. La fe i el baptisme són la connexió que ens incorpora a Crist. Les obres d'amor són el certificat de la bona connexió.

El *menjar* emmarca el diàleg entre *un fariseu i Jesús*, introduït per l'entrada en escena d'una *dona pecadora*. El que per al fariseu és contacte que fa impur, per a Jesús és acolliment misericordiós.

El fariseu pensà: Si fos profeta, sabria que aquesta dona és pecadora. Jesús sí ho sap, però situa la qüestió a un altre nivell.

Sota sospita, més encara que la dona pecadora, hi és posat Jesús en qui es fixa Simó. Ja a la perícopa anterior Jesús s'havia presentat com *a amic de publicans i pecadors*.

Aquesta dona estima molt: els gestos d'amor no són causa sinó senyal del perdó rebut. Jesús no la perdona perquè prèviament ella *ha estimat molt*, sinó que el senyal de què se li ha perdonat molt (i ella n'és conscient) és que expressa l'agraïment amb gestos; acomplint-se la dita de què *estima més aquell a qui se li ha perdonat més*.

Mn. José Luis Arín